

1985

Viktor Pivovarov (1937)

Něžný nalezenec, 1985

Obraz **Něžný nalezenec** vznikl nedlouho po příchodu Viktora Pivovarova do Čech. Zůstane pro nás tajemstvím, jaká postava je vyobrazena. Stejně tak se můžeme dohadovat, čím mláďátko bylo nalezeno. Rozhodující je, že je to příběh se šťastným koncem – láskyplné objetí obou tvorů je velmi přesvědčivé. Možná, že je zde zpodobněn nějaký ruský pohádkový příběh.

Během první světové války a zejména po Velké říjnové socialistické revoluci v bývalém carském Rusku mnoho ruských umělců emigrovalo. Většinou jejich pouť směřovala do Francie. Často cestovali přes Prahu, ta se pro některé z nich stala trvalým domovem. Jedním z nich byl i Grigorij Musatov, který se ke své domovině vracel v námětech obrazů po celý život, a jehož obrazy galerie vlastní. Viktor Pivovarov sice neútkal z Moskvy kvůli revolučnímu dění, nýbrž odešel do Čech v roce 1982 za svou paní, historičkou umění Milenou Slavickou. Ta patřila k nemnohým teoretikům, kteří v českém prostředí zprostředkovali znalosti o tom, co se v současném ruském umění děje. V tehdejším Sovětském svazu se umělci ocitali v opravdovém informačním vakuu. Neoficiální, nonkonformní umělecký život byl ale velmi intenzivní, umělci se scházeli v ateliérech, vznikala první neoficiální centra, jako např. „Šretěnský bulvár“ v Moskvě, kde měl ateliér Viktor Pivovarov. Společně s Iljou Kabakovem, Erikem Bulatovem a Dimitrijem Prigovem patřil k zakladatelům Moskevské konceptuální školy.

Viktor Pivovarov rovněž nemohl zapomenout na své kořeny a život v odlišném prostředí. Stejně jako Grigorij Musatov ožívuje ve svém díle ruské reálie. Poznamenal totiž, že: „Praha je pro něj až příliš dokonalá, aby šla malovat“.